

[Askjær Jørgensen]

er, som det er. Det kan jeg så lade være med at kritisere socialdemokratiet for én gang til.

Men vi kan altså se, at der er mange arbejdsløse, og vi er klar over, at så længe der er så mange arbejdsløse, er det nok umuligt i højere grad at få de mere eller mindre handicappede integreret i arbejdsmarkedet. Så må vi finde en anden vej, for det er en ærlig sag, at man vil forsøge at tilpasse sin politik på et område. Det prøver vi på her. Vi har forsøgt at få nogen inspiration på dette område, for vi synes, det er helt utilfredsstillende, at vi skal sige til de mennesker, som nok er handicappede på den ene eller anden måde, men som dog kunne klare en hel del job, at vi ikke kan skaffe dem mulighed for at fungere i et job. Jeg tror, de aller-allerfleste mennesker i dette samfund ønsker at være med til at opretholde samfundet. Jeg tror, de allerfleste ønsker at bidrage til at forøge vores velstand. Jeg tror, at alle mennesker, især de handicappede, meget intenst ønsker at få lov til på en eller anden måde at bidrage og gøre noget til gengæld for det, de får.

Det er altså det, der har været inspirationen til vores revurdering af de handicappede, de invalides, situation. Jeg synes, at socialudvalgets formand skulle prøve at tage positivt op, om vi kunne diskutere, hvordan vi kunne tilbyde de mennesker noget, så de kunne få en lidt mere meningsfuld tilværelse. Jeg kunne komme med en masse citater af, hvad socialdemokraterne har sagt, og fru Inge Fischer Møller ville tage et historisk tilbageblik på, hvad vi har sagt. Jeg skal gerne erkende, at vi heller ikke ville være i stand til som regeringsparti, så længe samfundets økonomi er, som den er, at skabe det fuldkomne. Det tror vi ikke at vi kan. Men vi synes faktisk, at vi burde hjælpes ad i folketinget og skabe en situation, hvor de svage i samfundet kunne føle sig mere trygge. Det vil jeg håbe kan blive resultatet af denne eftermiddag. Det har været vores hensigt, og derfor skal jeg undlade at svare på de lidt urimelige angreb, der ind imellem er rettet mod os. Jeg skal sige til ministeren, at jeg er fuld af forståelse for, at ministeren ikke går ind på de specifikke områder. Det er fuldt forståeligt, det er i orden.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg er da ked af, at hr. Askjær Jørgensen betragtede min efterlysning af dokumentation for hans påstande her i dag som et forsøg på at sparke. Det har der ikke været tale om. Men hermed er ikke sagt, at jeg ikke i andre situationer har haft lyst til det. Det kan vi jo diskutere ved anden lejlighed. Jeg synes også, det er morsomt, at hr. Askjær Jørgensen prøver at knibe lidt udenom. Det er jo altid fint at sige, at nogle foretager et historisk tilbageblik, og hvis jeg virkelig systematisk var i stand til det, så ville jeg også føle mig meget beæret. Det, jeg refererede til, var et ændringsforslag til finansloven her i 1982. Jeg kan også nævne et forslag, der skal ændre forholdene for enkepensionisterne. Hr. Askjær Jørgensen ønsker et samfund, hvor alle mennesker har en meningsfyldt tilværelse. Det vil socialdemokraterne også gerne have, og jeg er ikke i tvivl om, at alle er enige om det. Men hr. Askjær Jørgensen må, hvis det er noget, der virkelig menes ærligt, tage en snak med den finanspolitiske ordfører for hans eget parti.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, man slipper lidt let over at rejse en forespørgselsdebat og ikke besvare nogen af de stillede spørgsmål. Så kan hr. Askjær Jørgensen sige, at nogle er kede af at bruge en fredag eftermiddag herinde. Det er jeg ikke. Jeg synes, socialpolitik er vigtig, men jeg synes til gengæld, at når man beder andre om at stille op og gøre sig klar til at tage en forespørgselsdebat og fremhæver både mundtligt og skriftligt nogle eksempler, så må man også komme med nogle argumenter, der fortæller, at påstandene er holdbare. Jeg vil endnu en gang efterlyse svar vedrørende det eksempel, hr. Askjær Jørgensen fremdrog, og hvorefter en borger skulle betale 12.000 kr. for hjælpemidler. Jeg synes, det er groft, at man kommer og fortæller, at det drejer sig om en borger, der har det dårligt, når det i virkeligheden er det stik modsatte, der er tilfældet. Men det kan jo også være, at hr. Askjær Jørgensen er træt. Det er ikke mig, der har fremhævet, at det er sent fredag eftermiddag, det er hr. Askjær Jørgensen. Hvis hr. Askjær Jørgensen er for træt til at kunne huske, så vil jeg da godt vise min velmenende holdning og overbærenhed ved at vente og få tallene ved en senere lejlighed. Men lidt ærlighed må der altså være med i spillet. Vi